

UCHWAŁA Nr 227 RADY MINISTRÓW

z dnia 25 września 1974 r.

w sprawie powoływania gminnych komendantów straży pożarnych.

Na podstawie art. 2 ust. 3 ustawy z dnia 13 kwietnia 1960 r. o ochronie przeciwpożarowej (Dz. U. z 1960 r. Nr 20, poz. 120, z 1971 r. Nr 12, poz. 115, z 1972 r. Nr 49, poz. 317 i z 1974 r. Nr 22, poz. 131) Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. 1. W gminach (miastach i gminach) oraz w miastach nie stanowiących powiatów mogą być powoływani gminni komendanci straży pożarnych, zwani dalej „gminnymi komendantami”, którzy pełnią swoje obowiązki społecznie.

2. Gminnego komendanta powołuje i odwołuje terenowy organ administracji państwowej stopnia gminnego po porozumieniu z powiatowym komendantem straży pożarnych lub na jego wniosek.

3. Gminnych komendantów powołuje się za ich zgodą spośród członków ochotniczych straży pożarnych lub Korpusu Technicznego Pożarnictwa, posiadających doświadczenie w pracy związanej z ochroną przeciwpożarową, a także umiejętności organizacyjne.

§ 2. 1. Zadaniem gminnego komendanta jest sprawowanie opieki organizacyjnej i technicznej nad ochotniczymi i obowiązkowymi strażami pożarnymi na terenie gminy (miasta i gminy) lub miasta nie stanowiącego powiatu, koordynowanie ich działalności, a także przedstawianie terenowemu organowi administracji państwowej stopnia gminnego opinii i wniosków w zakresie ochrony przeciwpożarowej.

2. Do zadań gminnego komendanta należy w szczególności:

- 1) udział w organizowaniu ochotniczych i obowiązkowych straży pożarnych,
- 2) stawianie wniosków o powoływanie wart przeciwpożarowych,
- 3) pomoc w organizowaniu przeglądów stanu bezpieczeństwa pożarowego,
- 4) organizowanie ćwiczeń, manewrów i zawodów ochotniczych i obowiązkowych straży pożarnych oraz dokonywanie kontroli stanu gotowości bojowej tych straży,
- 5) współdziałanie w organizowaniu czynów społecznych w budowie strażnic pożarnych, urządzeń przeciwpożarowego zaopatrzenia wodnego i dróg dojazdowych do nich, urządzeń łączności itp.,
- 6) zgłaszanie potrzeb finansowych w sprawie zakupów i napraw sprzętu oraz urządzeń pożarniczych, konserwacji i budowy strażnic, urządzeń wodnych, łączności i dróg dojazdowych do urządzeń przeciwpożarowego zaopatrzenia wodnego,
- 7) przedstawianie wniosków o odznaczenia i wyróżnienia za wybitną działalność na rzecz ochrony przeciwpożarowej.

3. Przy wykonywaniu swych zadań gminny komendant kieruje się wytycznymi udzielanymi przez terenowy organ administracji państwowej stopnia gminnego oraz wytycznymi w sprawach operacyjno-technicznych wydanymi przez powiatowego komendanta straży pożarnych.

§ 3. 1. Gminny komendant może otrzymywać z budżetu gminnej (miasta i gminy) rady narodowej oraz rady narodowej miasta nie stanowiącego powiatu, tytułem zwrotu kosztów ponoszonych w związku z wykonywanymi przez niego czynnościami, ryczałt w wysokości do 500 zł miesięcznie.

2. Ryczałt przyznaje i jego wysokość ustala terenowy organ administracji państwowej stopnia gminnego.

3. Gminnemu komendantowi, w razie wyjazdu poza obszar gminy (miasta) w związku z zadaniami wynikającymi z pełnionej funkcji, przysługują należności określone dla pracowników państwowych jednostek organizacyjnych z tytułu podróży służbowych odbywanych na terenie kraju na podstawie poleceń wyjazdów służbowych zakładów pracy.

§ 4. Gminny komendant przy wykonywaniu swoich zadań postępuje się legitymacją wystawioną przez terenowy organ administracji państwowej stopnia gminnego według wzoru ustalonego przez Komendanta Głównego Straży Pożarnych.

§ 5. Traci moc uchwała nr 217 Rady Ministrów z dnia 5 września 1967 r. w sprawie powoływania gromadzkich naczelników straży pożarnych (Monitor Polski Nr 51, poz. 253).

§ 6. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: P. Jaroszewicz